

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 33 (623), 9. srpnja 2023.

KRALJICA

XIV nedjelja kroz godinu

Postojanost u nasljedovanju

*Petar, učenik u kojega si, Gospodine,
imao toliko povjerenja,
nije mogao razumjeti tvoj križ.
Stao te odvrćati od trpljenja
po kojem si naumio spasiti svijet.
I zavrijedio je oštru riječ prijekora:
„Stani iza mene! Ondje ti je mjesto.“
Ne odbacuješ ga niti prezireš zbog
nerazumijevanja.*

*Učiš ga istinskom učeništvu:
biti iza Učitelja, slijediti ga.*

*Upravi, Učitelju dobri,
naše korake putem nasljedovanja.*

*Pomozi nam da budemo učenici
i kad izostane radost života,*

i kad ponestane osmjeha ljudi,

i kad nas zatekne neizbježno trpljenje.

Daj nam sačuvati radost učeništva, uvijek.

*I. čitanje (Zah 9, 9-10), II. čitanje (Rim 8, 9. 11-13)
Evangelje po Mateju (Mt 11, 25-30)*

JARAM JE MOJ SLADAK I MOJE BREME LAKO

Isus govori čovjeku o spoznavanju i primicanju Bogu. Bog nije ljudski zaključak – što nekome može biti, ali tada nije riječ o religioznom odnosu s Bogom – nego nešto što probija iz života i što sluti i traži život. A potrebno je razlikovati religioznu filozofiju i religioznost. Religiozna filozofija logički obrađuje religiozne fenomene.

Ona je poslije događaja, a ne prije religioznosti. Danas je ovo vrlo važno uočiti. Isus sebe veže uz Oca (Boga). Boga se preko njega spoznaje, a i njega se može spoznati samo u Bogu. Boga se prepoznaje kroz Isusa i Isusa kroz Boga! Isus otkriva Boga, Bog potvrđuje Isusa. To nam posebno svjedoči Uvod u Ivanovo evangelje. Onaj tko osjeća Boga taj prepoznaje Boga u Isusu Kristu. Isus Krist pomaže da spoznamo Boga u sebi i drugima.

Prema tome, religioznost se najprije osjeti u samome sebe, a ono što dolazi "izvana" (bilo koji oblik spoznaje) samo je osvjetljenje unutarnjeg doživljaja i shvaćanja. Dobiva se nekada dojam da smo se dosta odmakli od živoga Boga, a vezali za ideju. To je 'proizvod' škole, a živi se i doživljava neovisno u 'mudrosti i umnosti'. Ideologiziralo se Boga, time se prekrilo živo lice Boga u našem životu, u našem srcu. Istinski vjernici današnjice isti su kao i oni iz Isusova vremena, dok 'racionalni' su uvijek različiti.

Uvijek sebi dokazuju. Oni se uvijek traže i uvijek su u nemiru- Oni 'ne znaju' za živoga Boga. Mi znademo naviještati "racionalistički" (skolastički) Boga, a jako smo nevješti u naviještanju živoga Boga. Za to nas ne osposobljavaju škole, niti su zato osposobljeni naši

svećenici. Sin spoznaje Oca po ljubavi, a isto tako Otac Sina. Tako čovjek izrasta kroz Boga, a Bog biva spoznatljiv kroz čovjeka. Nema drugog puta!

Sve su drugo 'vizije' koje mogu biti i plod mašte ili ideologije, a to može biti plod dobrog ili lošeg maštanja. Život čovjeka koji vjeruje u Boga nije život bez bremenitosti i bez križa. Vjerovanje nas ne oslobađa od odgovornosti za život. Isus ne naviješta utopiju niti neki pasivizam. Teret života ostaje, međutim drukčije se doživljava s vjerom, nadom i ljubavlju nego li bez toga. Križ u životu vjernika nije besmisao, pa niti prokletstvo.

Križ otvara čovjeka prema transcendenciji i prema drugim ljudima. Križ je veliko oslobađanje egoizma i zatvorenosti u svoj svijet. Križ otvara ljudsko srce koje je emocionalno i racionalno, kako bi prepoznalo Isusa (Boga) u svakoj gesti ljubavi i poniznosti. Kroz te geste otvara se put prema Bogu i prema spoznavanju Isusa kao utjelovljenoga (čovjekolikog) Boga. Jaram je ljudski težak ali može imati svoju slast.

Sav teret kojega nosimo ako to činimo u ljubavi stvara nam žuljeve ali i ostavlja znakove ljubavi, a to volimo. Kroz takav teret mi nalazimo svoje smirenje. Teret života i svijeta treba prihvatiti (ne tiraniju i ugnjetavanje) u ljubavi i oni će nas preporoditi i osmisliti. Trajno bježanje od tereta, jarmova nikada nas neće dovesti do smirenja niti do istinske ljubavi. Tajna ljudske patnje ne otkriva se u snazi mudrosti nego u skromnosti i poniznosti.

Život je jako bremenit, prije je takav bio a i danas je isto tako bremenit samo na svoj način. To breme ne možemo zbaciti. Breme treba nositi i u poniznosti i dobroti srca. Tako se spašava sebe od besmisla, tako se spašava svijet. Tako se Boga propovijeda.

Marijan Jurčević, OP